

1 Kr. 50 Øre, hvilket formentlig vil være tilstrækkeligt, navnlig naar henses til, at disse Medlemmer ofte ville kunne rejse samlet og med samme Befordring.

Skønt Lovforslaget, som foran nævnt, har udvidet Rammen for dem, der kunne søge Statslaan, har Udvalget dog ment, at man ogsaa burde medtage de med Landarbejderne i økonomisk Henseende ligestillede Landhaandværkere, Teglværksarbejdere o. l., naar de delvis ernære sig ved almindeligt Landbrugsarbejde (hertil sigte Ændringsforslagene 2 og 3), og Udvalget har da tænkt sig, at der ved „delvis“ maatte forstaaes, at Laansøgeren paa fyldestgørende Maade maatte godtgøre at have mindst $\frac{1}{5}$ af sin Arbejdsfortjeneste ved almindeligt Landbrugsarbejde.

Ændringsforslaget under Nr. 4 tilsigter at gøre det lettere for den, der i kortere Tid har søgt Arbejde i en Købstad, atter at vende tilbage til Landbruget, medens Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 5 søger at værne den, der ved Flid og Sparsommelighed har sammensparet en Kapital, fra at blive udelukket fra Lovens Begunstigelser, hvad Lovforslagets Bestemmelser efter Flertallets Mening dog ikke indeholder nogen Fare for.

Skønt Udvalget ikke ser, at der er nogen Nødvendighed for at opretholde den i Lovforslagets § 4 nævnte Maksimumsgrænse for Jordloddens Størrelse, har man dog ikke stillet noget Ændringsforslag desangaaende, da den Begrænsning af Jordloddens Størrelse, der ogsaa findes i den nugældende Lov, ikke har forvoldt nogen Vanskelighed ved Lovens Gennemførelse og forhaabentlig heller ikke vil gøre det, selv naar Laaneværdien forhøjes.

Til § 6 er der af Udvalget stillet 3 Ændringsforslag, der gaa ud paa at fastsætte den aarlige Ydelse af offentlig Jord til et bestemt Pengebeløb i Stedet for en Kornafgift.

Udvalget erkender, at det vilde være ønskeligt, om man kunde gaa til Ekspropriation af Jord paa de Egne, hvor det er vanskeligt eller umuligt for Landarbejderen at faa en Jordlod til Købs, men Flertallet

har dog ikke kunnet tiltræde det af et Mindretal stillede Forslag under Nr. 9, da dette mulig kunde berede Lovforslaget Vanskeligheder, som Udvalget ikke har fundet det forsvarligt at udsætte det for.

Til § 7 foreslaar Udvalget, at Ordet „undtagelsesvis“ udgaar, da det formentlig kunde give Anledning til Misforstaaelse, ligesom det foreslaas ogsaa fremtidig at bibeholde Sogneraadets Erklæring.

Et Mindretal foreslaar Laaneværdien forhøjet fra 5,000 til 6,000 Kr., medens Flertallet finder det rigtigst at blive ved Lovforslagets Bestemmelse herom.

Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 17 til § 8 foreslaar at udvide Laansøgenes Ret til at indanke Spørgsmaal til Landbrugsministerens Afgørelse for derved at bidrage til en mere ensartet Anvendelse af Loven i de forskellige Amtsrådskredse.

Et Mindretal foreslaar at lade 2det Stykke af § 9 udgaa, hvorimod Flertallet i de deri givne Bestemmelser finder en Sikkerhed mod Misbrug, der kunne paaføre Statskassen Tab og svække Tilliden til Loven.

De af et Mindretal stillede Ændringer under Nr. 20 og 21 kan Flertallet ikke tiltræde. Det første vil neppe kunne ventes at faa nogen praktisk Betydning, og for det andet Forslags Vedkommende anser man det som en Fare for den Tillid og Tilslutning, som Loven fra alle Sider har vundet, om man fraveg Kravet om, at Laantageren skal være raadig over $\frac{1}{10}$ af Ejendommens Laaneværdi.

Ændringsforslaget under Nr. 22 af et Mindretal søger at lette Oprettelsen af Husmandsbrug paa uopdyrket Jord.

Skønt Udvalget kan sympatisere med Tanken i dette Ændringsforslag, har Flertallet dog ikke kunnet tiltræde det, dels fordi det vil kunne forvolde praktiske Vanskeligheder, dels fordi saa ogsaa mange andre Laantagere burde have Adgang til Tillægslaan.

Da der foreligger Lovforslag om Oprettelse af en Statslaanefond, hvorefter en Del af det Beløb, der efter dette Lovforslag kan udlaanes i Husmandsbrug, skal